

N. pr. eines Frauenzimmers KATHÁS. 122, 68. — 3) Titel eines Buches Notices of Skt Mss. 2, 372. Verz. d. Oxf. H. 280, a, 9. 292, b, 41.

हारव m. N. pr. eines Höllenbewohners H. 1362, Schol.

हारकारा f. eine Art Trauben RĪGÁN. im ÇKDR. — Vgl. हारहरा.

हारहण m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 2, 1194. 1844. 3, 1991. — Vgl. हण, हारहार und हरहण.

हारहर 1) n. Brantwein oder ein anderes berauschendes Getränk H. 903. — 2) f. घा Weintraube H. 1136. HALĀ. 2, 38.

हारहरिका f. Weintraube H. an. 3, 372.

हारहार m. Bez. des Fürsten eines best. Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 33. JOGAJ. 3, 18. — Vgl. हारहण und हारहर.

हारयाण n. N. verschiedener Sāman LĪTJ. 4, 6, 2. 7, 2, 1. 13. PAÑĀR. Ba. 14, 9, 33. Ind. St. 3, 247, a. इन्द्रस्य 209, a.

हारवली (हार + घा) f. 1) Perlenschnur Glt. 11, 13. PAÑĀR. 3, 5, 11. am Ende eines adj. comp. ० लि Spr. (II) 6332. — 2) Titel eines von Purushottama verfassten und in Calcutta gedruckten Wörterbuchs HĀR. 275. MED. Anh. 3. UŚĒVAL. zu UṆĀDIS. 1, 17. Verz. d. Oxf. H. 183, a, 4. 183, b, 43. 192, a, 20. 194, a, 13. 195, b, 8. 196, a, No. 454. — Vgl. वृ-हदारवली.

हारि (von 1. हर) f. 1) = हार in घङ्ग. — 2) Karavane UŚĒVAL. zu UṆĀDIS. 4, 124. TRIK. 2, 8, 29. HĀR. 138. H. 493. MED. r. 102. — 3) Ver-lust im Spiel u. s. w. MED.

हारिक 1) adj. oxyt. = हरिवि गणा मङ्गल्यादि zu P. 5, 3, 108. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 58, 18. — Vgl. भार्.

हारिकण्ठ (हारिन् + कण्ठ) 1) adj. a) eine reizende Kehle habend; vgl. 2). — b) eine Perlenschnur um den Hals habend H. an. 4, 70. MED. th. 21. — 2) m. der indische Kuckuck diess.

हारिकर्ण m. patron. von हरिकर्ण PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 55, 32. हारिकर्णपुत्र m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 14, 9, 30.

हारिण adj. von der हरिण genannten Gazelle kommend: Fell KAUC. 57. मोस M. 3, 268 (HEM. JOGAÇ. 2, 43 darnach zu verbessern). JĀGĒ. 1, 257. MBH. 2, 97. MĀRK. P. 32, 3. वस्ति KĀRAKA 10, 3. — HEM. JOGAÇ. 4, 32 fehlerhaft für हरिण.

हारिणिक adj. Hariṇa genannte Gazellen jagend P. 4, 4, 35, Schol.

हारित 1) adj. partic. praet. pass. vom caus. von 1. हर; s. das. — 2) m. a) = हारित eine Taubenart ĠĀTĀDH. im ÇKDR. BRAHMA-P. in LA. (III) 52, 1. — b) patron. von Harita gāṇa विद्दि zu P. 4, 1, 104. 2, 4, 67. VĀRTT. MBH. 12, 9988. HARIV. 738. 1463 (unter den Söhnen Viçvāmitra's). pl. seine Nachkommen (sonst हरिताः) VP. 369 nebst N. 3. — 3) f. घा = हरिता Bez. einer Svarabhakti Comm. zu TS. PRĀT. 21, 15. WEBER, PRATIĒNĀS. 108. — Vgl. कुमार.

हारितक n. = हरितक Gemüse ÇABDAR. im ÇKDR.

हारितकान्त m. pl. die Nachkommen des Haritakātja P. 1, 1, 73, VĀRTT. 4.

हारितयज्ञ adj. zu Haritajāgña in Beziehung stehend WEBER, Nax. 2, 392.

हारितायन m. patron. von हरित P. 4, 1, 100.

हारिताम m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 133, a, 4 v. u.

हारिद्र 1) adj. mit Haridrā (Gelbwurz) gefärbt, gelb überh. P. 4, 2, 2, VĀRTT. 5 (proparox.). H. 1394. HALĀ. 4, 50. MED. r. 241. Kleid ĀÇV. GRBH. 1, 19, 11. KĀTJ. ÇR. 25, 8, 3. ÇAT. BR. 13, 4, a, 8. SUÇR. 1, 111, 7. VA-RĀH. BRH. S. 5, 58. TATTVA. 12. वर्षा MBH. 4, 1331. 12, 10058. 10065. मेह KĀRAKA 8, 4. मूत्र SUÇR. 2, 525, 10. संनिपात Verz. d. Oxf. H. 319, b, No. 788. — 2) m. a) Nauclea Cadamba (कदम्ब) ROXB. HĀR. 96. MED. — b) ein best. vegetabilisches Gift: हरिद्रातुल्यमूलो यो हरिद्रः स उदा-हृतः BUĀVAPR. im ÇKDR.

हारिद्रक 1) adj. = हरिद्र gelb: ० सनिकाश VARĀH. BRH. S. 67, 5. — 2) m. a) ein best. Baum MADAN. 5, 62. — b) N. pr. eines Schlangendä-mons HARIV. 9504. fälschlich हरिन्द्रक Citat beim Schol. zu H. 1311.

हारिद्रव (von हरिद्र) n. Gelbheit KĀRAKA 2, 1.

हारिद्रव (von हरिद्र) 1) m. ein best. gelber Vogel RV. 1, 50, 12. 8, 35, 7. — 2) m. pl. die Schule des Haridru, n. Bez. eines Werkes derselben Ind. St. 3, 259. ROTH, NIR. XXIII (m. sg.).

हारिद्रविक n. ein Werk der Haridravin NIR. 10, 5.

हारिद्रविन् m. pl. die Schule des Haridru P. 4, 3, 104, Schol.

हारिद्रवीप m. pl. desgl. Ind. St. 3, 259. Verz. d. Oxf. H. 56, a, 13. fg.

हारिद्रवेप m. pl. desgl. ROTH, NIR. XXIII.

हारिद्रुमत m. patron. von हरिद्रुमत् KĀND. UP. 4, 4, 3.

1. हारिन् (von 1. हर) adj. tragend, bringend; überbringend; entwen-dend, stehend, raubend: वासिकुञ्जराणाम् JĀGĒ. 2, 273. स्वर्ण ० 3, 208. दस्यवो लोमहरिणाः MBH. 1, 4308. अर्थ ० KATHÁS. 30, 119. मार्गारी ज्ञात-हारिणी MĀRK. P. 76, 6. 9. 11. 16. RĪGĀ-TAR. 4, 628. 5, 166. PAÑĀR. 1, 10, 78. 4, 8, 78. uneig.: सीवित ० Spr. (II) 1127. 8780. मातुर्वीचनहारी 1782. 5543. 6076. सौन्दर्य ० KATHÁS. 40, 44. benehmend, entfernend: कात ० SUÇR. 2, 198, 12. पित्त ०, श्लेष्म ० RĪGĀN. oft. पाप ० Spr. (II) 1040. ताप ० KATHÁS. 35, 12. शोक ० Verz. d. Oxf. H. 72, a, 21. sich aneignend, für sich nehmend P. 5, 2, 69. 6, 2, 65. प्रियतमादेर्हार्थ ० Spr. (II) 1436. साम्राज्य ० RĪGĀ-TAR. 3, 488. बलिषड्भाग ० erhebend Spr. (II) 568. raubend so v. a. übertreffend: शशाङ्क्युतिहारिभिरम्बुधैः VARĀH. BRH. S. 24, 16. 70, 7. तरंगहारित्रवली KATHÁS. 59, 5. die Sinne —, das Herz hinreissend, entzückend, prächtig H. 1444. HALĀ. 4, 4. रजः — सततं हारि देहिनाम् M. 12, 28. ह्रियते बुध्यमानो (so ed. Bomb.) ऽपि नरो हारिभिरिन्द्रियैः MBH. 3, 112. गुणाः 12, 11582. Gesang ÇĀK. 5. Çiç. 10, 69. Spr. (II) 2529. 4961 (घति ०). 5896, v. l. 6729. NĀGĀN. 3. KATHÁS. 18, 12. 22, 103 (wir trennen हारि ज्व ०). 44, 46. 47, 111. 101, 70. HEM. JOGAÇ. 1, 31. 4, 32. RĪGĀ-TAR. 1, 209. ते हाराः कस्य हरिणाः 5, 13. MĀRK. P. 23, 99. 102. BHĀG. P. 4, 19, 36. PAÑĀR. 4, 8, 35. in comp. mit dem, was hingerissen wird: जनलोचन ० KATHÁS. 4, 29. श्रुति ० R. 2, 14. श्रोत्र ० MĀRK. P. 61, 31. चित्त ० DAÇAK. 87, 9. विष्टप ० Spr. (II) 7160. mit dem, wodurch man hingerissen wird: कात्ति ० 4280. KATHÁS. 33, 166. 124, 72. स्वच्छन्द ० nach Belieben entzückend PAÑĀR. 4, 8, 78. — Vgl. जल ०, पङ्क ०, प्राण ०, फल ०, बीज ०, भग ०, भाग ०, भार् ०, भूत ०, मनो ० (जन ० H. 1390), मृत ०, रि-कथ ०, रोग ०, लेख ०, लेखसंदेश ०, लोम ०, विद्र ०, वीर्य ०, शासन ०, अयण ०, संदेश ०, सर्व ०, स्त्रीचित्त ० (adj. VARĀH. BRH. S. 105, 9), हृद्य ०.

2. हारिन् (von हार) adj. mit einer Perlenschnur (-schmuck) versehen Spr. (II) 1040. BHĀG. P. 10, 13, 47. NĀRĀJANADHĀNA im ÇKDR.